

Posudek oponenta diplomové práce Bc. Pavla Jiráně

Cílem práce je porovnat obsah a objem sportovní přípravy atletů a specialistů na 200, 400 a 800 metrů (s. 50) a také určit shodné či rozdílné prvky ve strategii dlouhého sprintu (na příkladu zkoumaných probandů). Autor si v práci položil 6 výzkumných otázek (s. 50), které se snažil zodpovědět metodou deskripce a komparace (s. 51).

V kapitole „Úvod“ autor polemizuje s terminologickým pojmem dlouhý sprint. Této kapitole bych vytkl absenci citačních zdrojů („podle názoru několika autorů“ ? - s. 9). Také nesourodě působí použitý příměr u běžců (Bláha, Wariner, Čapek, Kenteris, Kratochvílová) na stranách 9 – 10.

V literární rešerši oceňuji pasáž z oblasti bakalářských a diplomových prací, naopak nízkou hodnotím z této oblasti účast zahraničních tedy cizojazyčných prací.

Výsledková část, diskuse a závěry jsou přehledné a věcně přehledně zpracované. Za nestandardní v diplomové práci považuji horní umístění popisků u grafů (s. 80, 81 aj.).

Za cenné považuji originálně zvolené téma v běžecké problematice.

V seznamu literatury jsem nenalezl uvedenou práci (Dostál, 1983) na kterou se autor odkazuje na straně 33, 88 a 89 nebo Hollmann, 2007, odkaz na straně 39.

Otázky k obhajobě:

1. Vysvětlete pojem speciální vytrvalost (s. 87, 41) ve vztahu k hlavní závodní trati závodníka?
2. V jakém režimu (tempu) bude trénovat běžec na 200, 400 a 800 m při tréninku tempové vytrvalosti (s. 42)? Čím se bude tento trénink lišit?
3. Vysvětlete na příkladu skladby mikrocyklů princip superkompenzace.

Hodnocení:

Praha 1. 9.2015

Mgr. Miroslav Semerád